

tid, saa skal jeg bemærke, at jeg ikke kan betragte den høitærede Indenrigsminister som Modstander af Lovforslaget. Vi vide, at den høitærede Indenrigsminister ikke er det, og jeg er overbevist om, at den ærede Minister ikke vil lægge Forslaget Hindringer i Veien, naar forøvrigt de to Thing kunne samstemme om det. Det slutter jeg af to Grunde. Den ene er den, at den ærede Minister ved tidligere Leilighed har lagt en meget ihærdig Bestræbelse for Dagen for at skaffe de øvrige Dele af Djursland en endog heldigere Stilling med Hensyn til Anlæg af Baner, end denne Egn vil faae, selv om Forslaget vilde blive vedtaget i Overensstemmelse med det forelagte Forslag. Der kunde altsaa desto mere være Grund til at stille de to Egne ens, der i andre Henseender ere stillede ens, og som synes at have akkurat samme Udsigt til Tilskud til deres Baner. Den anden Grund er den, at den ærede Indenrigsminister under Behandlingen af Forslaget er kommet til at stille sig velvilligere dertil, end da det først kom frem. Der er altsaa kun et lille Skridt tilbage, før at den ærede Minister kan slutte sig til Forslaget. Nu vil jeg bede den ærede Minister gjøre dette Skridt, og der er saa meget mere Grund til, at den ærede Minister gjør det, som den ærede Minister meget godt veed, at en betydelig Nedsættelse af det Statstilskud, her forlanges, vil være det Samme som at negte Banen, da den ikke kan gjenneføres, hvis Tilskudet skulde gjøres betydelig mindre, end der her er foreslaaet. Hermed skal jeg anbefale Forslaget til Vedtagelse.

S. Jørgensen: Dette Forslag er jo en gammel Bekjendt. Det har været behandlet adskillige Gange her i Thinget. I Fjor blev det vedtaget her ved den Behandling, men Samlingen var saa langt fremrykket den Gang, at det ikke var muligt at faae det over i det andet Thing. Det er jo affattet ganske i samme Skikkelse, i hvilken det blev vedtaget her i Fjor, saa der kan vistnok ikke være nogen Tvivl om, at Folkethinget igjen vil vedtage det, saaledes som det har vedtaget det tidligere. Men ved den Behandling af dette Forslag udtalte den høitærede Minister sig paa en Maade, som ikke var gunstig for Banen. Den høitærede Minister mente, at man gjorde for store Forbringinger til Statskassen. Jeg kan ikke være enig med ham deri. Jeg tror, at den høitærede Minister tager fejl, og det vil jo vistnok ogsaa være vanskeligt nok for den Egn at faae Banen anlagt, selv om den faaer dette Tilskud. Den høitærede Minister sammenlignede denne Bane med et Par Baner,

som bleve vedtagne i Fjor. Jeg tror ikke vel, at de kunne fuldt ud sammenlignes. Disse 2 Baner gif saa at sige ud fra en Egn til dens nærmeste Kjøbstad, men denne Bane, som her foreligger, er jo i Grunden af en anden Bestaafenhed. Den kommer til at udmunde ved en By, som har en Havn, og den anden Ende af Banen skal jo knyttes til en bredsporet Bane. Man vil derfor se, at det ikke vil være rigtigt at lægge en smalsporet Bane derigjennem. Jeg mener derfor, at det Tilskud, som Folkethinget tidligere er gaaet ind paa, slet ikke er for stort. Det er saa tidt sagt: Vi skulle gjøre Noget for Landbruget. Jeg tror nu, at det Bedste vi egentlig kunne gjøre for Landbruget, det er det, at vi faae saadanne hurtige og billige Forbindelsesmidler, saaledes at Landboerne kunne faae deres Varer affatte hurtigt. Jeg tror, det er Noget af det Bedste, man kan gjøre for Landbruget. Her er der for Resten ikke alene Tale om Landbruget, her kommer det ogsaa Kjøbstæderne til Gode. Jeg vilde ønske, at den høitærede Minister vilde gaa ind paa Forslaget, saaledes som det nu foreligger, og jeg vilde ønske, at den høitærede Minister vilde gjøre sin Indflydelse gjældende for at faae det vedtaget i det andet Thing. Med disse saa Ord skal jeg anbefale Forslaget.

Indenrigsministeren (Ingerslev): Ja, jeg skal ganske henholde mig til mine Udtalelser, dels ved Behandlingen af dette Forslag i Fjor og dels nu ved den Behandling. Det høie Thing vil vide, at jeg ikke indtager det Standpunkt, som den ærede Forslagsstiller ønsker, jeg skal indtage, og som den sidste ærede Taler troede, det var berettiget at indtage. Jeg tror ikke, at det kan siges, at dette er en Privatbane af 1ste Klasse, og jeg tror, at det Moment, som den sidste ærede Taler nævned: at vedkommende By har en god Havn, ogsaa viser, at Trangen til en Jernbane maa være mindre der. Jeg kan altsaa ikke anbefale Lovforslaget med det Statstilskud, som forlanges.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges med 44 Stemmer mod 12.

Formanden (Høgshøj): Lovforslaget bliver nu tilstillet Landsthingets Formand.